

Na osnovu člana 47. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 35/03 i 4/04) i člana 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03 i 42/03), Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 51. sjednici održanoj 29. aprila 2004. godine, donijelo je

ODLUKU

O USLOVIMA POD KOJIM DRŽAVNI SLUŽBENIK MOŽE UZETI NEPLAĆENO ODSUSTVO

I - OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Ovom odlukom uređuju se uslovi u skladu s kojim državni službenik u institucijama Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: državni službenik) može uzeti neplaćeno odsustvo, te način ostvarivanja prava na neplaćeno odsustvo.

Član 2.

Odredbe ove odluke odnose se na sve državne službenike u institucijama Bosne i Hercegovine na koje se odnosi Zakon o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Zakon).

II - NEPLAĆENO ODSUSTVO PO SILI ZAKONA

Član 3.

1. Neplaćeno odsustvo po sili zakona može nastupiti u jednom od sljedećih slučajeva:
 - kada je državni službenik, koji nije na položaju sekretara ili pomoćnika ministara, kandidovan za javnu dužnost na koju se bira direktno ili indirektno u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom organu vlasti, ili kada je imenovan na položaj u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom organu vlasti;
 - kada je državni službenik, koji nije na položaju sekretara ili pomoćnika ministra, imenovan za savjetnika.
2. Neplaćeno odsustvo iz prethodnog stava, u slučaju iz alineje 1. otpočinje danom potvrđivanja kandidature ili imenovanjem, a u slučaju iz alineje 2. danom preuzimanja dužnosti.

III - NEPLAĆENO ODSUSTVO NA LIČNI ZAHTJEV

Član 4.

1. Neplaćeno odsustvo može se odobriti državnom službeniku na lični zahtjev, u trajanju od najviše tri mjeseca, u slučaju postojanja opravdanog razloga za odsustvo (bolest u porodici, posjeta članovima porodice, udovoljavanje vjerskim i drugim potrebama, izdržavanje kazne zatvora koje za posledicu ne prouzrokuje prestanak radnog odnosa ili drugi osnovani razlog).
2. Ukupno trajanje neplaćenog odsustva po ovom osnovu ne može preći četiri mjeseca u tri uzastopne godine.

Član 5.

1. Iznimno, neplaćeno odsustvo može se odobriti državnom službeniku i u trajanju dužem od tri mjeseca, u sljedećim slučajevima:
 - školovanje koje nije obuhvaćeno organizovanim oblicima obuke koju provode institucije, a koje doprinosi ukupnom usavršavanju državnog službenika;
 - boravak u inostranstvu radi spajanja porodice, ukoliko braćni drug državnog službenika boravi u inostranstvu po osnovu odluke nadležnog organa ili institucije BiH ili nadležnog entitetskog organa.
2. Trajanje neplaćenog odsustva u slučaju iz alineje 1. prethodnog stava ne može trajati duže od dvije, a u slučaju iz alineje 2. prethodnog stava, duže od četiri godine.
3. Ukoliko Zakonom o radnim odnosima Bosne i Hercegovine, kao i drugim posebnim propisom bude predviđeno korištenje neplaćenog odsustva pod povoljnijim uslovima u odnosu na uslove iz ove odluke, primjenjivat će se odredbe tog zakona, odnosno propisa.

IV - POSTUPAK OSTVARIVANJA PRAVA

Član 6.

1. Postupak ostvarivanja prava po odredbama ove odluke državni službenik pokreće pismenim zahtjevom.
2. Pismeni zahtjev se, uz pribavljeno mišljenje neposrednog rukovodioca, dostavlja rukovodiocu institucije, odnosno organu nadležnom za postavljenje.
3. Ukoliko institucijom ne rukovodi rukovodeći državni službenik, u postupku odlučivanja obavezuje je mišljenje rukovodećeg državnog službenika najvišeg nivoa, a ukoliko takvog službenika nema, onda mišljenje ombudsmena iz člana 61. Zakona.
4. U slučaju neslaganja lica iz prethodnog stava, konačnu odluku donosi organ kome odgovara institucija.

Član 7.

1. Rok za rješavanje po zahtjevu državnog službenika po odredbama ove odluke iznosi 15 dana.
2. Osim u slučajevima iz člana 3. ove odluke, rješavajući po zahtjevu, može se:
 - zahtjevu udovoljiti u cijelosti;
 - zahtjevu djelimično udovoljiti, tako što će umjesto traženog trajanja odrediti manje trajanje neplaćenog odsustva,
 - zahtjev odbiti u cijelosti.
3. U slučajevima iz alineja 2. i 3. prethodnog stava, kao i slučaju nedonošenja rješenja, može se izjaviti žalba Odboru državne službe za žalbe.

Član 8.

1. U slučajevima iz člana 3. ove odluke, obavezno se donosi rješenje kojim se utvrđuje datum kada je državni službenik počeo koristiti neplaćeno odsustvo.
2. Protiv rješenja iz prethodnog stava, kao i slučaju nedonošenja rješenja, može se izjaviti žalba Odboru državne službe za žalbe.

Član 9.

1. Kada je državni službenik na neplaćenom odsustvu, njegova prava i dužnosti u vezi sa službom miruju.
2. U slučaju neplaćenog odsustva dužeg od 30 dana, institucija je dužna zaključiti radnu knjižicu državnog službenika i predati mu je u roku i na način predviđen opštim propisima.

V - ZAVRŠNA ODREDBA

Član 10.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljanja u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 86/04
29. aprila 2004. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Vijeća ministara BiH
Adnan Terzić, s. r.

Na temelju članka 47. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 35/03 i 4/04) i članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03 i 42/03), Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 51. sjednici održanoj 29. travnja 2004. godine, donijelo je

ODLUKU

O UVJETIMA POD KOJIM DRŽAVNI SLUŽBENIK MOŽE UZETI NEPLAĆENO ODSUSTVO

I - OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovom odlukom uređuju se uvjeti sukladno s kojim državni službenik u institucijama Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: državni službenik) može uzeti neplaćeno odsustvo, te način ostvarivanja prava na neplaćeno odsustvo.

Članak 2.

Odredbe ove odluke odnose se na sve državne službenike u institucijama Bosne i Hercegovine na koje se odnosi Zakon o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Zakon).

II - NEPLAĆENO ODSUSTVO PO SILI ZAKONA

Članak 3.

1. Neplaćeno odsustvo po sili zakona može nastupiti u jednom od sljedećih slučajeva:
 - kada je državni službenik, koji nije na položaju sekretara ili pomoćnika ministara, kandidovan za javnu dužnost na koju se bira direktno ili indirektno u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom organu vlasti, ili kada je imenovan na položaj u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom organu vlasti;
 - kada je državni službenik, koji nije na položaju sekretara ili pomoćnika ministra, imenovan za savjetnika.
2. Neplaćeno odsustvo iz prethodnog stavka, u slučaju iz alineje 1. otpočinje danom potvrđivanja kandidature ili imenovanjem, a u slučaju iz alineje 2. danom preuzimanja dužnosti.

III - NEPLAĆENO ODSUSTVO NA LIČNI ZAHTEJEV

Članak 4.

1. Neplaćeno odsustvo može se odobriti državnom službeniku na lični zahtjev, u trajanju od najviše tri mjeseca, u slučaju postojanja opravdanog razloga za odsustvo (bolest u porodici, posjeta članovima porodice, udovoljavanje vjerskim i drugim potrebama, izdržavanje kazne zatvora koje za posljedicu ne prouzrokuje prestanak radnog odnosa ili drugi osnovani razlog).
2. Ukupno trajanje neplaćenog odsustva po ovom osnovu ne može preći četiri mjeseca u tri uzastopne godine.

Članak 5.

1. Iznimno, neplaćeno odsustvo može se odobriti državnom službeniku i u trajanju dužem od tri mjeseca, u sljedećim slučajevima:
 - školovanje koje nije obuhvaćeno organiziranim oblicima obuke koju provode institucije, a koje doprinosi ukupnom usavršavanju državnog službenika;